

**СВЕТ АРХИЕРЕЈСКИ СИНОД
НА СРПСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА**

Број 1859/4
29. јуни 2002
во Белград

До
Неговото Високопреосвештенство
Митрополитот Велешки и Повардарски господин Јован
Митрополија, Велес, Македонија

Предмет: Поддршка од Неговата Светост Патријархот московски и на цела Русија г. Алексиј II по повод воспоставувањето на литургиското и канонско општење помеѓу Српската Православна Црква, а со тоа и со целата полнота на Православната Соборна Црква, од една страна, и Вашето Високопреосвештенство, односно свештената митрополија велешка и повардарска, од друга страна

Ваше Високопреосвештенство,

Користејќи ја среќната околност што делегацијата на Светиот Архиепископски Синод на Српската Православна Црква, на чело со Неговото Преосвештенство Епископот бачки г. Иринеј, на 25 јуни оваа година патуваше во Москва заради билатерални официјални разговори и подготовки за заедничките ставови на двете сестрински Цркви по прашањето за расколите кои денес, за жал, ја мачат православната вселена на сите меридијани, го известивме Неговата Светост Патријархот московски и на цела Русија г. Алексиј за радосниот и благодатен настан на присоединувањето на Вашето Високопреосвештенство и Вашиот чесен клир, заедно со преподобното монаштво на Вашата благословена Епархија и со целата Ваша богољубива паства, со полнота на нашата света помесна Црква, и со самото тоа со полнотата на светата Православна Црква воопшто, и по тој повод го замоливме Неговата Светост за Негова драгоценна духовна и морална поддршка на Вашето Високопреосвештенство во деновите на недоразбирање, па и клевети и бескруполозни

напади кои ги доживувате од лажните браќа по донесувањето на Вашата чесна, храбра, исправна, а над сè пастирски одговорна, за народот Божји духовно спасоносна, догматски и канонски беспрекорна одлука, одлука со која покажавте и докажавте дека за Вашата совест е меродавен гласот на Евангелието, гласот на светите отци, гласот на светите црковни Собори, гласот на свештеното и вечно Предание на Црквата Православна, а не гласот на „тело и крв“, да не зборуваме за гласот на вонцрковните, понекогаш и отворено противцрковните сили и „лобија“.

Неговата Светост Патријархот московски и на цела Русија, возљубениот во Христа брат и сослужител на нашата смиреност, г. Алексеј II, ни одговори веднаш, доставувајќи Ни свое писмо преку веќе споменатиот Преосвештен Епископ бачки г. Иринеј, член на Светиот Архиепископски Синод. Светиот Патријарх во своето мудро писмо, вдахнато со искрена татковска љубов ја даде својата целосна поддршка како на ставот на Светиот Архиепископски Собор и Синод на Српската Православна Црква и на Нашата смиреност лично кон проблемот на расколот кој веќе со децении ја мачи нашата помесна Црква, така и кон одлуката на Вашето Високопреосвештенство, поддржана и од страна на Вашите епархијани, наместо духовното вегетирање во расколот, односно постепеното, но неизбежно духовно умирање во него, да го избере полниот благодатен живот и патот на спасението за себе и за вашата паства во светата, соборна, небоземна заедница и во полнотата на Црквата Православна.

Во прилог Ви доставуваме копија на Нашето писмо до Неговата Светост Патријархот московски и на цела Русија г. Алексиј (Синбр. 1859/3 од 25. јуни 2002.) и копија на одговорот од Неговата Светост патријархот Алексиј (бр. 3727 од 28. јуни 2002).

На Вашето Високопреосвештенство во Христа брат,

Архиепископ пеќски,
Митрополит белградско–карловачки и
Патријарх српски

+ ПАВЛЕ

претседател на Светиот Архиепископски Синод